

Till dig som också förlorat ett litet barn

Inbjudan
att delta i konstprojektet
Vävda dialoger
Om akten att väva som utökat språk i sorg

Jag heter Subani Melin, för drygt tretton år sedan förlorade jag min son Elias. Han dog på min arm bara tre dagar gammal. I mitt examensarbete på masterprogrammet i Textilkonst vid HDK-Valand våren 2021 arbetar jag utifrån denna erfarenhet. Det vill jag göra i dialog med dig som också förlorat ett litet barn.

Vad handlar projektet om?

Varför genomföra projekt?

Praktiskt genomförande.

Vad leder arbetet till?

Du som medverkande?

Tidigare projekt i urval

Vad handlar projektet om?

Projektet handlar om hur akten att väva för hand kan vara ett alternativt eller utökat språk i sorg. Hur vi genom en vävd brevkorrespondens kan bearbeta och dela sorg.

Varför genomföra projekt?

När ett litet barn dör lämnas vi med få minnen. Kanske är det få av våra anhöriga som träffa vårt barnet. Det finns inga utslitna kläder, leksaker eller teckningar. Våra barn lämnar stora spår i oss men få av dem är synliga för omvärlden. Det är en särskild form av ensamhet att inte ha fått och inte få dela sitt barn med omvärlden.

Det kan tyckas omständigt att skicka brev i en tid då internet erbjuder många former av rum där vi kan dela vår sorg. Där vi snabbt kan få ut våra tankar och lika snabbt få ett svar eller en bekräftande emoji. Men för mig räcker det inte att läsa och skriva om min sorg. Ett litet barn är så kopplat till beröring, till händernas omsorg och det textila materialet. Jag vill undersöka vad det innebär att ta sig tid att sitta ned och väva, när vår sorg får ta såväl emotionell som fysisk plats.

Praktiskt genomförande.

Vi väver i enkla vävram som vi skickar emellan oss som en vävd brevkorrespondens. Till väven kan läggas information om materialet, berättelser, reflektioner, bilder, objekt eller annat vi vill dela med varandra.

Genom dialo delar vi våra erfarenheter, materialisera vår saknad och skapar tillsammans minnesmärken över våra barn, den tomhet och kärlek de lämnar efter sig. Genom att skicka dessa objekt till varandra delar vi vår sorg genom beröring och vi får ta emot någon annans berättelser med våra händer.

Hur ska projektet presenteras?

Arbetet presenteras i en skriftlig dokumentation bestående av bilder från, information om och analys av projektet. Arbetet kommer också ingå i en utställning. Genom att dela projektet med allmänheten erbjuder vi andra mammor bekräftelse i deras sorg genom igenkänning. Arbetet kommer också sprida kunskap om hur mångbottnad sorgen efter ett litet barn är.

Du som medverkande

Du kan när som helst avbryta eller pausa din medverkan. Du bestämmer själv om och vilka delar av det material du bidragit med som får visas i rapporten och utställningen.

Tidigare projekt i urval

Vävda dagböcker: I många år har jag fört dagbok genom att väva för hand. Över tid har vävarna tagit formen av ett arkiv. Sedan ett par år tillbaka har jag bjudit in människor att väva tillsammans med mig, ett arbete som kom att handla om dialoger. Det är detta arbete jag nu bygger vidare på.

Min pappas skjorta:

Sean 2017 arbetar jag som volontär på Randiga Huset i Göteborg. Där möter jag barn i sorg många gånger med konstnärligt arbete som ett utvidgat språk. Vi har bland annat sytt objekt av textilier som tillhört barnets bortgångna förälder.

I sin linda:

Är en tvärvetenskaplig forskningsstudie av Birgitta Nordström genomförd vid Göteborgs Universitet. Inom ramen för studien har jag vävt svepefiltar som använts på förlossningen då ett barn dör.

Examensarbete på Kandidatprogrammet i textilkonst på HDK-Valand:

Under åtta veckor skapade jag ett rum för konstnärligt arbete på Fontänhuset i Göteborg (verksamhet för vuxna med psykisk ohälsa). Genom experimentell vävning undersökte jag interaktiva processer och konstens terapeutiska egenskaper.

Tack för att du tagit dig tid att läsa om projektet

Med vänlig hälsning

Subani Melin

